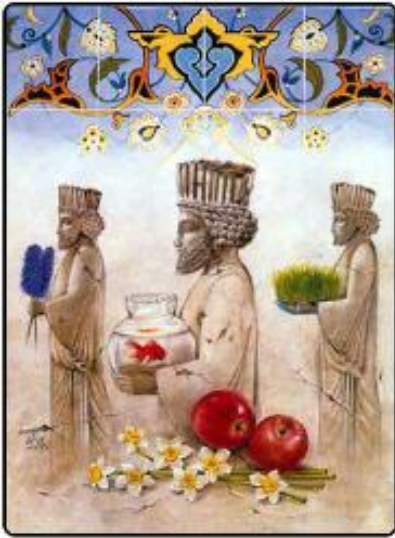

پنج شنبه 18 آذر 1 محرم 9 دسامبر

واقعه "مرج صُقر" در شام در سال 14 هجری قمری...

واقعه "مرج صُقر" در شام در سال 14 هجری قمری ابوبکر بن ابی قحافه پس از سرکوبی مرتدان و آنانی که پس از رحلت رسول خدا(ص) راه ارتداد و کفر در پیش گرفته بودند، سپاهی بزرگ از مسلمانان را تجهیز و برای نبرد با رومیان در سرزمین شام، به آن نواحی اعزام کرد. فرماندهی سپاه مسلمانان را بر عهده ابی عبیده جراح و پس از او بر عهده یزید بن ابی سفیان اموی گذاشت و خالد بن مغیره را که در سرزمین عراق در حال نبرد با حکومت های محلی وابسته به امپراتوری ساسانی بود، به کمک جنگجویان مسلمان در شام فرستاد و خود خلیفه، هر از چند گاهی دسته های جدیدی از مسلمانان مبارز را تجهیز و به کمک سپاهیان ابوعبیده جراح می فرستاد. از آن پس، میان مسلمانان و رومیان [اعم از سربازان رومی و عرب های مسیحی وابسته به امپراتوری روم] جنگ های بزرگ و کوچکی رویداد و در اکثر آن ها، پیروزی با مسلمانان بود. یکی از نبردهای بزرگ طرفین، واقعه "مرج صُقر" بود، که بیست روز پس از نبرد معروف "اجنادین" و مدتی پیش از فتح دمشق، در منطقه ای به نام مرج صُقر، در حوالی دمشق [مرکز حکومت شام]، در نخستین روز ماه محرم سال 14 قمری واقع گردید و در آن زمان، ابوبکر وفات یافته و عمر بن خطاب به خلافت رسیده بود. در این جنگ بزرگ، تعداد بی شماری از مسلمانان و مسیحیان کشته و تعداد زیادی از طرفین زخمی و از کار افتاده شدند و خون زخمیان و کشته شدگان آب رودخانه را رنگین کرده بود. تنها از مسلمانان بیش از چهار هزار تن زخمی شده بودند، ولی تلفات و خسارت های دشمن به مراتب، بیشتر از مسلمانان بود. به همین جهت، رومیان ناچار به هزیمت شده و به سوی دمشق و بیت المقدس عقب نشینی کردند و مسلمانان را به پیشروی و به دست آوردن فتوحات دیگر امیدوار نمودند.

آغاز خلافت عثمان بن عفان در سال 24 هجری قمری هنگامی که عمر بن خطاب [دومین خلیفه مسلمانان] به دست فیروز ابولؤلؤ ایرانی زخمی و به مرگ خود اطمینان پیدا کرد، شش نفر از صحابه معروف رسول خدا(ص) را کاندیدای خلافت نمود، تا آنان به مدیریت عبدالرحمن بن عوف، ظرف سه روز تشکیل جلسه داده و پس از بحث و بررسی های لازم، یک تن از میان خود را به خلافت اسلامی انتخاب نمایند. این افراد عبارت بودند از: امام علی بن ابی طالب(ع)، عبدالرحمن بن عوف، عثمان بن عفان، زبیر بن عوام، طلحة بن عبیدالله و سعد بن ابی وقاص. هم چنین فرزندش عبدالله و دو شخصیت مهم بنی هاشم، یعنی امام حسن مجتبی(ع) و عبدالله بن عباس را بدون داشتن حق رأی، به عنوان ناظر جلسه برگزید. جلسه اعضای شورا بدون حضور طلحة بن عبیدالله، که در آن هنگام در سفر به سر می برد، آغاز گردید و پس از بررسی جوانب قضایا، دو نفر از میان آنان به عنوان اصلح انتخاب شده و بقیه به آن دو رأی دادند و آن دو، عبارت بودند از امام علی بن ابی طالب(ع) و عثمان بن عفان. سه روز مقرر، بدون دست یابی به نتیجه مطلوب و انتخاب خلیفه ای معین به پایان رسید و مردم، چشم انتظار روز چهارم شدند، تا خلیفه مسلمانان معلوم گردد. عبدالرحمن بن عوف که به مانند عمر بن خطاب، تمایل باطنی به خلافت امام علی(ع) نداشت و در صدد بهانه جویی در برابر آن حضرت و واگذاری خلافت به عثمان بن عفان بود، مردم را در مسجد النبی(ص) گرد آورد و برای انتخاب یکی از آن دو، شرط تازه ای پدید آورد و آن عبارت بود از پذیرش سیره دو خلیفه پیشین و پیروی کردن از آن دو، که مطمئناً مورد قبول امام علی(ع) قرار نمی گرفت. بدین جهت عبدالرحمن در آغاز، به امام علی(ع) گفت: ای ابوالحسن! آیا با خدا پیمان می بندی که به کتاب الله، سنت رسول خدا(ص) و سیره دو خلیفه پیشین عمل کنی؟ امام علی(ع) فرمود: پیمان می بندم که به کتاب خدا و سنت پیامبر خدا(ص) و به علم خود عمل کنم. سپس عبدالرحمن، همین پیشنهاد را به عثمان بن عفان عرضه داشت و عثمان که منتظر چنین فرصتی بود، بی درنگ گفت: می

پذیرم. من پیمان می‌بندم که به کتاب خدا، ست پیامبر(ص) و سیره شیخین عمل کنم!
عبدالرحمن که خود سازنده این صحنه نمایش بود، دست روی دست خود زد و گفت: تمام شد. سپس با عثمان بیعت کرد و مردم نیز با عثمان در نخستین روز ماه محرم سال 24 قمری بیعت کردند.
برخی از مورخان، آغاز خلافت عثمان را در روز سوم یا چهارم محرم همان سال می‌دانند.

وفات محمد حنفیه، فرزند امیر مومنان(ع) در سال 81 هجری قمری
محمد حنفیه، نخستین فرزند امام علی بن ابی طالب(ع) از سایر همسرانش، پس از شهادت حضرت فاطمه زهرا(س) بود.
حضرت علی(ع)، تا همسر گرانمایه اش فاطمه زهرا(س) زنده بود، به احترام وی، همسر دیگری برنگزید و در ایام نه سال زندگی شیرین خود، در کنار هم بوده و به یکدیگر افتخار می‌کردند و دارای چهار فرزند عزیز، به نام های: امام حسن(ع)، امام حسین(ع)، حضرت زینب(س) و حضرت ام کلثوم(س) شدند و آخرین فرزندشان که نامش محسن(ع) بود، بر اثر ضرب و شتم مأموران خلیفه وقت به وجود نازنین مادرش فاطمه زهرا(س) در جریان خلافت اسلامی، به شهادت رسید و غیر زنده به دنیا آمد.
پس از شهادت حضرت فاطمه زهرا(س)، امام علی(ع) با چند تن از بانوان مکرمه ازدواج کرد، که یکی از آنان، خوله بنت جعفر بن قیس بود.

این بانوی شریفه، پس از مدتی فرزندی برای همسر بزرگوارش به ارمغان آورد، که امام علی(ع) وی را "محمد" نامید و کنیه "ابوالقاسم" را برایش برگزید و به خاطر شدت علاقه به پیامبر(ص)، نام و کنیه فرزند خویش را هم نام و هم کنیه آن حضرت قرار داد.
محمد بن علی(ع)، به خاطر منتهی شدن نسب مادری اش به حنفیه بن جیم، ملقب به محمد حنفیه و یا محمد بن حنفیه گردید.
وی در عصر خلافت عمر بن خطاب [حدود سال 16 قمری] در مدینه به دنیا آمد و در اول محرم سال 81 قمری، در سن 65 سالگی و در عصر خلافت عبدالملک بن مروان اموی، بدرود حیات گفت و در قبرستان بقیع، در مدینه منوره به خاک سپرده شد.
برخی از شیعیان، پس از شهادت امام حسین(ع) اعتقاد به امامت محمد حنفیه پیدا کرده و به "کیسانیه" معروف شدند. این مذهب، نخستین انشعابی بود که در میان شیعیان امیر مؤمنان(ع) و پیروان اهل بیت(ع) به وجود آمد. کیسانیه معتقد بودند، که محمد حنفیه، امام چهارم شیعیان و همان مهدی موعود است، که در کوه های رضوی [کوهستانی در یمن] مقیم شده و روزی ظهور خواهد کرد.

گرچه برای این مذهب انحرافی، پیروانی در گذشته، در عالم اسلام به وجود آمد ولی خوشبختانه هم اکنون، این مذهب منقرض شده و اثری از آن نیست.

وقوع غزوه #171؛ ذات الرقاع» در سال 4 هجری قمری
غزوه #171؛ ذات الرقاع» در سال 4 هجری قمری واقع شد. حضرت محمد(ص) در این غزوه با جماعتی بیش از 700 تن به نبرد با مشرکان انمارو ثعلبیه رفتند. نبرد در منطقه‌ای آغاز شد که به علت پستی و بلندیهای بسیارش همچون جامه‌ای مرقع به نظر می‌رسید از این رو این غزوه را ذات الرقاع نامیدند. این غزوه با شکست مشرکان پایان یافت.

فتح سرزمین مصر بدست مسلمانان در سال 20 هجری قمری
سرزمین مصر در سال 20 هجری قمری بدست مسلمانان فتح شد. مصر تا آن زمان تحت حکومت ایرانیان و یونانیان بود و از قدرت نظامی عظیمی بهره‌مند بود. اما سرانجام سپاه آزادیبخش اسلام مصریان را شکست داد. فرماندهی سپاه اسلام در این نبرد به عهده عمرو عاص بود.

منزل کردن امام حسین(ع) در مکانی به نام شراف در مسیر حرکت به سمت عراق در سال 61 هجری قمری
امام حسین(ع) در مسیر حرکت تاریخی خویش در سال 61 هجری قمری پس از ورود به عراق در مکانی بنام شراف منزل کردند و پس از فراهم کردن ذخیره‌های از آب به راهشان ادامه دادند. در اواسط روز نیروهای دشمن از دور نمایان شدند؛ از این رو یاران امام در مکانی امن پناه گرفتند. سپاه دشمن مرکب از 1000 تن به فرماندهی حزن ریاحی مأموریت داشت که راه را بر امام حسین(ع) ببندد یا ایشان را به شهادت برساند. اما امام حسین(ع) به یاران خود دستور دادند که دشمن را از آب سیراب کنند. حرّ اگرچه هنگام نماز به امام حسین(ع) اقتدا می‌کرد، همچنان به تعقیب ایشان ادامه داد. این نخستین روز از حماسه‌ای بود که تا امروز جاودانه در تاریخ مانده است.

درگذشت #171؛ ابن ابی حفص» از وزیران سلسله موحدون در سال 618 هجری قمری
#171؛ ابن ابی حفص» از وزیران سلسله موحدون در سال 618 هجری قمری درگذشت. او بدستور امیران این سلسله فرمانروایی آفریقا را تاپایان عمر به عهده داشت. ابن ابی حفص مردی دادگر، فاضل و بخشنده بود و با وجود مشاغل بسیار، بطور شخصی و مستقیم به داوری میان مردم می‌نشست. گفتنی است که در دوران حکمرانی وی، مسلمانان سیسیل با اعزام نمایندگان اطاعت خود را از موحدون اعلام کردند.

برگزاری انتخابات نخستین دوره مجلس خبرگان در سال 1361 هجری شمسی

انتخابات نخستین دوره مجلس خبرگان در سال 1361 هجری شمسی برگزار شد. این مجلس نهادی است که طبق اصول پنجم، صدوهفتم و هشتم قانون اساسی هواره وجودش در حکومت اسلامی الزامی است. براساس اصول یادشده، انتخابات مجلس خبرگان برعهده وزارت کشور است و با نظارت دقیق شورای نگهبان انجام می گیرد. بر همین اساس اولین دوره مجلس خبرگان طی همه پرسه و با شرکت گسترده مردم در این روز برگزار شد و نخستین دوره این مجلس با شرکت 69 تن از نمایندگان خبره مردم سراسر کشور گشایش یافت.